

Regionförbundet Örebro län

På väg mot större uppgifter och större roll

Sammanfattning av intervjuer

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<i>Bakgrund</i>	3
<i>Verksamhetsområden</i>	4
<i>Kommunikationer och infrastruktur</i>	5
<i>Regionala utvecklingsprogram</i>	6
<i>Regionala tillväxtprogram, regionala utvecklingsmedel, EU:s sammanhållningspolitik</i>	7
<i>Regional näringspolitik</i>	8
<i>Arbetsmarknad</i>	9
<i>Utbildning</i>	10
<i>Forskning och innovation</i>	11
<i>Kultur</i>	12
<i>Internationell utveckling</i>	13
<i>Miljöpolitik</i>	14
<i>Fysisk planering</i>	15
<i>Länsbygdsutveckling</i>	16
<i>Verksamheter som överförts från Kommunförbundet Örebro län</i>	17
<i>Regionalt politiskt ledarskap</i>	18
<i>Relationerna till kommunerna, landstinget och länsstyrelsen</i>	19
<i>Regionförbundets politiska och administrativa organisation och arbetssätt</i>	20
<i>Geografin</i>	21
<i>Ansvarskommitténs frågor</i>	22
<i>Bilaga – intervjuade personer</i>	

Regionförbundet Örebro län har gett Jan-Åke Björklund, som samarbetar med Eurofutures AB, i uppdrag att genomföra och redovisa intervjuer med politiker och tjänstemän verksamma i länet. 34 personer har intervjuats och förtecknas i bilaga. Uppdraget genomfördes under veckorna 12, 13 och 14 år 2006.

Syftet med uppdraget är att få underlag för Regionförbundets verksamhet. Samtidigt ges de intervjuade tillfälle att tänka igenom och formulera vad man vill med förbundet

Intervjuerna är sammanställda och redovisade utan egna slutsatser från intervjuaren.

Verksamhetsområden

Alla aktuella eller tänkbara verksamhetsområden för Regionförbundet har tagits upp vid intervjuerna och gått igenom översiktligt och kommenterats. Därefter har var och en prioriterat tre verksamhetsområden.

Samstämmigheten i prioriteringarna är ganska stor. Trots detta blir det många verksamhetsområden som prioriteras högt. Samtidigt betonas att inom de prioriterade områdena måste det till ytterligare prioriteringar och konkretiseringar.

Det högst prioriterade verksamhetsområdet placeras bland de tre första av 20 intervjuade. Det lägst prioriterade placeras bland de tre första av 2 intervjuade.

Verksamhetsområdena anges här i den ordning de prioriterats. Först sätts kommunikationer och infrastruktur. I stort sett lika högt prioriteras det regionala utvecklingsprogrammet med därtill anknutna medel i regionala tillväxtprogram, andra regionala utvecklingsmedel och medel från EU:s sammanhållningspolitik.

Förutom att ovanstående är viktiga verksamheter, anges att det är uppgifter som blir obligatoriska i och med övertagandet från länsstyrelsen. Tätt efter detta kommer regional näringspolitik, arbetsmarknad och utbildning.

Något lägre prioritet ges forskning och innovation och kultur. Några intervjupersoner prioriterar internationell utveckling, miljöpolitik, fysisk planering och landsbygdsutveckling. De tidigare kommunförbundsuppgifterna får lägsta prioritet, när tre områden skall väljas.

Hälso- och sjukvård är för närvarande inte aktuellt som ett verksamhetsområde för Regionförbundet, men anses allmänt ha mycket stor betydelse för den regionala utvecklingen.

De flesta framför att det både behövs och efterfrågas en grundlig genomgång av vad Regionförbundet skall arbeta med de närmaste åren. Många ser risker med att verksamheten blir för bred, medan andra menar att mer eller mindre alla utpekade verksamheter måste skötas och att Regionförbundet är den naturliga hemvisten.

Kommunikationer och infrastruktur

Regionförbundet tar från länsstyrelsen över ansvaret för investeringsplan för regional transportinfrastruktur. När det gäller den nationella infrastrukturen får Regionförbundet en förhandlingsroll. Vägar, järnvägar, flygplatser, IT och kollektivtrafik ser de intervjuade som tunga och konkreta delar av det offentliga ansvaret för regional utveckling. Uppgifterna ges högsta prioritet. Kommunikationer och infrastruktur är särskilt viktigt för Örebro län. Det är nyckelfrågan.

Flera framför att arbetet med kommunikationer och infrastruktur kräver mycket förankring och att det med detta som grund gäller att våga prioritera. Enighet och uppslutning kring prioriteringar är helt avgörande för att nå resultat. Regionförbundet måste bli en aktiv part.

Möjligheter ges till bättre samordning inom länet och till att få ett rundare län.

Länstrafiken borde vara under Regionförbundets huvudmannaskap, anser flera intervjuade. Nuvarande juridiska konstruktion förhindrar detta. Som ett skäl till att Regionförbundet bör stå för länstrafiken anförs att förbundet vinner på att ha verksamheter som direkt berör medborgarna. Taxor och andra trafikfrågor är konkreta.

Andra menar dagens ordning för länstrafiken är lämplig. Regionförbundet behöver inte ha så mycket direkt verksamhet. Rollen för Regionförbundet att vara ägarforum är bra. Denna roll måste utvecklas och den reella styrningen av länstrafiken skall ske genom Regionförbundet. Fullmäktige måste vara aktiva och synliga i länstrafiken.

Någon anför som problem att Regionförbundet i Örebro län har små ekonomiska möjligheter jämfört med andra regioner som köper sig före i infrastrukturköen med hjälp av att låna ut pengar och betala räntekostnader på lån.

Länsstyrelsen har bara en halv handläggare för kommunikationer och infrastruktur. Det behövs mycket mer resurser för detta arbete, menar någon. Verksamhetsområdet måste graderas upp och göras mer synligt. Arbete i nätverk kan bidra.

Regionala utvecklingsprogram (RUP)

Ansvar för det regionala utvecklingsprogrammet tar Regionförbundet över från länsstyrelsen och sätts av många som den främsta och grundläggande uppgiften för förbundet. RUP kan ge överblick och samordning och kan utvecklas till ett kraftfullt instrument för regional utveckling. Det handlar om vad det offentliga kan bidra med för att underlätta tillväxt i länet.

Det regionala utvecklingsprogram som tagits fram hitintills anses allmänt ha haft goda processer med många intressenter som medverkande. Några tycker att det varit för många inblandade och att arbetet tagit mycket tid, blivit för otympligt eller varit för löst.

En ganska vanlig kritik mot utvecklingsprogrammet är att de är för allmänt hållna och skulle behöva stramas upp och konkretiseras. Det uttrycks också som att de behöver systematiseras, struktureras och vässas. Det är för diffust i dag och för lite prioriteringar. Mål måste kopplas till resurser.

Den sociala dimensionen är inte tillgodosedd, anser några. Behovet av att lyfta fram kreativa miljöer nämns. Hållbar utveckling betonas. Omvärldsbevakningen kan bli mycket bättre. Diskussioner och avvägningar om tillväxtpolitik kontra fördelningspolitik kan ge ny dimension åt tillväxtprogrammet. Fokusering på tillväxt behövs. Hitintill har det blivit mest fördelning.

Programmet behöver kommuniceras bättre, är en annan åsikt. Det måste slå igenom att RUP är det grundläggande dokumentet för prioriteringar och insatser på många områden. Att ta makten över RUP medför ett bestämmande inflytande över anknutna projekt och medel även inom EU:s sammanhållningspolitik.

Utvecklingsprogrammet behöver politisk kraft, framför någon. Avsaknaden av detta är hitintills en brist som nu kan rättas till.

Regionala tillväxtprogram (RTP)

Regionala utvecklingsmedel

EU:s sammanhållningspolitik

Ekonomiska medel och projekt för regional utveckling kommer till stor del från de regionala tillväxtprogrammen, andra regionala utvecklingsmedel och från EU:s sammanhållningspolitik. Regionförbundet tar över detta från länsstyrelsen. Vissa medel behåller länsstyrelsen och förhandlingar pågår om uppdelningen.

De synpunkter som redovisats under Regionala utvecklingsprogram gäller också arbetet med medel och projekt.

Medel som har anknytning till regional utveckling bör ograverat hamna hos Regionförbundet, är en allmän uppfattning. Det är olämpligt att länsstyrelsen skall ha kvar regionala utvecklingsmedel. Det blir otydligt.

Regionala tillväxtprogrammen måste kunna anpassas till olika lokala förhållanden. Detta och vikten av inomregional balans betonas av några. Det finns livaktiga grupper som arbetat med RTP och som måste tas tillvara.

EU:s sammanhållningspolitik framhålls. Det kan bli ett svårt arbete, men där finns också möjligheter att stärka företagandet i länet.

Någon varnar för att ge stöd till icke livskraftiga företag. Det finns också risk för spridning på för många projekt och företag. Det ger mer att kraftsamla på några livskraftiga. Attityden till entreprenörskap måste bli mycket bättre i länet.

Regionfullmäktige som det samlande ansvariga organet för det offentliga stödet till regional utveckling bör framhållas, säger någon. Det ligger i linje med idén om "en dörr in" för företagen.

Regional näringspolitik

Regionförbundets roll i en regional näringspolitik vilar på företrädarrollen som en väsentlig del i det regionala utvecklingsansvaret. Det är att driva frågor, hävda Örebro läns intressen, arbeta i nätverk, få fram ekonomiska medel, stödja kluster, innovationssystem, företagsklimat, entreprenörskap och mycket annat allt i syfte att möjliggöra för företag att starta och växa.

Liksom flera kommuner framgångsrikt engagerar sig i den lokala näringspolitiken ser de intervjuade det som angeläget att Regionförbundet kan driva en näringspolitik för hela länet och bidra till goda möjligheter för näringslivet. Många saknar i dag ett samlat grepp i länets näringspolitik. Kommungränsen är ofta för snäv. Det gäller att ta i rätt frågor och få en bra avgränsning mot kommunernas uppgifter.

Rätt skött kan en regional näringspolitik bli en spjutspets och den sammanhållande faktorn, anser några. Det finns en ny chans nu. Man måste kunna lobba och driva frågor. Det handlar både om formell och reell behörighet. Behörighet kan kräva ekonomiska resurser – egna eller att få fram andra. För lite egna resurser kan bli ett problem.

ALMI anges som ett av de viktigaste instrumenten för Regionförbundet i näringspolitiken. Att få fram riskkapital och risktagande hör till den regionala näringspolitiken .

Tätare samarbete med NUTEK, Vinnova m.fl kan höja nivån på arbetet med regional näringspolitik är en annan åsikt.

Någon funderar över om det behövs en påtaglig kris för att få till en regional näringspolitik.

Största delen av arbetsmarknadsfrågorna avser att stödja individen. Det är uppgifter för arbetsmarknadsmyndigheterna. Andra delar av arbetsmarknadsmyndigheternas verksamhet har mer näringspolitisk karaktär. Där finns mer utrymme för Regionförbundet grundat på företrädarrollen för den regionala utvecklingen och sambanden med förbundets verksamheter.

Flera är bekymrade för att arbetsmarknadsmyndigheterna är toppstyrda, för reglerade och centralistiska. Regionförbundet måste komma till tals och styra i arbetsmarknadsfrågor av betydelse för den regionala utvecklingen. Det krävs stora förändringar i arbetsmarknadspolitiken är en vanlig uppfattning.

Projektmedel borde föras över från arbetsmarknadsmyndigheterna till Regionförbundet, anser de flesta intervjuade. Redan den förändringen att det skulle finnas en annan ”postlåda” än AMS och länsarbetsnämnderna för statens så kallade otraditionella medel inom arbetsmarknadspolitiken skulle uppfattas som positivt.

Starta eget bidrag och vissa arbetsmarknadsutbildningar borde föras till övriga regionala utvecklingsmedel, menar några.

En annan uppfattning är att Regionförbundets roll och möjligheter inom arbetsmarknadspolitiken helt ligger i företrädarrollen. Förbundet behöver inte äga alla frågor för att kunna ta initiativ och åstadkomma regional utveckling.

Trots att de flesta ser få direkta arbetsuppgifter för Regionförbundet inom arbetsmarknadsområdet – i vart fall med dagens ordning – är området så viktigt för länets utveckling att förbundet måste engagera sig, framför flera.

Utbildning

Fram för allt kommunerna har ansvaret för utbildningsfrågorna och staten är huvudman för Universitetet. Regionförbundet har inget eget utbildningsansvar, men i företrädarrollen för regional utveckling har förbundet att engagera sig i länets utbildningsfrågor.

Utbildningen ses som en grundläggande förutsättning för regional utveckling. Därmed kan och bör Regionförbundet ta en roll och samverka med de andra aktörerna, är den allmänna meningen.

Gymnasieskolans planering och utbud har de flesta synpunkter på. Frivalelet ger delvis nya förutsättningar. Några enstaka anser att gymnasieskolan borde ha regionalt huvudmannaskap. Fler menar att planering och utbud är frågor för Regionförbundet. Gymnasieskolan hänger ihop med näringspolitik mm.

Formerna kan diskuteras men förbundet bör åtminstone vara en arena för diskussioner om gymnasieskolan, anser de flesta. Regionfullmäktige passar utmärkt för sådana diskussioner. Informella eller formella överenskommelser kan vara en väg. Några har uppfattningen att Örebro kommun blockerar en roll för Regionförbundet när det gäller gymnasieskolan. Huvudmannaskapet för folkhögskolorna bör till Regionförbundet, tycker några.

Universitet och regional utveckling har givna samband. Samarbetet mellan Universitetet och Regionförbundet måste bli mycket tätare. De är ömsesidigt beroende av varandra. Nästan alla intervjuade vill se mer utväxling mellan Universitetet och Regionförbundet. Någon framför dock att Universitetet fram för allt skall vara internationellt och nationellt och inte regionalt. Samtidigt påpekas att Universitet delvis var en regionalpolitisk satsning.

Det framhålls också att Universitetets tredje uppgift inte bara är att medverka i det omgivande samhällets processer utan det är också att leverera insatser och resultat till regionen.

Den högre utbildningen för hälso- och sjukvården är en sak mellan landstinget och Universitetet, påpekar någon.

Forskning och innovation

Regionförbundets roll när det gäller forskning och innovation är densamma som i näringspolitiken och kan ses som en del av näringspolitiken. Det är att utifrån företrädarrollen ta initiativ och samverka med de olika aktörerna inom forskning och innovation.

Det anförs att kommunerna ligger lågt i frågor om forskning och innovation. Däremot är landstinget en stark aktör. Utrymme och behov finns för ett större regionalt engagemang inom området. De flesta anför rent allmänt att forskning och innovation är viktigt. Några är tveksamma till att Regionförbundet skall engagera sig. Forskning och innovation är mer en sak för Universitetet.

Exempel ges där andra regioner är aktiva och framgångsrika inom forskning och innovation. För Örebro län gäller det att inrikta sig på de egna förutsättningarna och kopplingen till regionens näringsliv. Forskning och innovation som medel att höja kompetensen inom offentlig sektor, framhålls av någon.

Kultur

Regionförbundet handlägger kulturprojektbidrag och driver kulturkonsulentverksamhet. Inriktningen är kulturella rättigheter och kultur som regional kraft för utveckling. Kulturinstitutionerna ligger inte under förbundets huvudmannaskap och inte heller föreningsbidragen. Örebro kommun och landstinget finansierar det mesta.

De flesta intervjuade anser att kultur är en viktig del i regional utveckling. Kulturens betydelse är underskattad. Den utgör en väsentlig del i de kreativa näringarna som många ser som en allt viktigare näring. Kulturen är också en god kontaktyta mellan Regionförbundet och medborgarna.

Det finns flera frågor som är kvar att lösa när det ansvaret för kulturfrågorna. De flesta anser att kulturinstitutionerna bör föras över till Regionförbundet och att dagens lösning är tillfällig. Andra menar att finansieringsfrågorna hindrar en förändring. Först vid en större regionbildning skulle ändrat huvudmannaskap kunna bli verklighet, framför någon.

Internationell utveckling

Regionförbundets roll inom internationell utveckling kan gälla kontakter i syfte att följa och påverka beslutsfattandet i EU. Det är också internationella projekt och allianser med andra regioner och att lära av andra och marknadsföra sig internationellt.

Det anses allmänt att internationella frågor är ett självklart arbetsfält för Regionförbundet. Ansvar för länets samlade internationella verksamhet är fört till förbundet. Det är viktigt att stå för att detta är en regional uppgift men också att se till vilken nytta är.

De internationella frågorna handlar mycket om omvärldsbevakning och att vara uppdaterad. Samspelet med regioner i andra länder och att se Örebro län i ett större sammanhang kan ge perspektivskifte, anför någon.

En synpunkt är att rollerna kan behöva redas ut. Landstinget är medlem i AER.

Miljöpolitik

Kommunerna och länsstyrelsen svarar för huvuddelen av miljöpolitiken. Regionförbundet arbetar med effektivare energianvändning mm och med samarbete på naturvårdsområdet. Hållbar tillväxt är grundläggande i den regionala utvecklingen.

Myndighetsdelen inom miljöpolitiken är inte aktuell för Regionförbundet. Däremot finns åsikter om att vissa projektmedel hör mer samman med regionala utvecklingsmedel i övrigt än med myndighetsutövningen hos länsstyrelsen.

Miljöfrågor framhålls av flera som politiska frågor, men man är osäker på hur det skall hanteras. Miljön hör dock hemma i den regionala utvecklingen. Det kan vara lämpligt att hålla isär myndighetsutövning och miljöpolitik i övrigt. Åsikter finns också om att miljöfrågorna inte direkt är något för regionförbundet.

Fysisk planering

Regionförbundet har ingen roll i den fysiska planeringen. Vi har kommunalt planmonopol och en roll för länsstyrelsen. I andra länder finns som regel en regional fysisk översiktplanering. I Sverige finns detta hos Stockholms läns landsting.

Principiellt förordar nästan alla en frivillig regional fysisk översiktsplanering t.ex. som en del av RUP. Några tycker att det vore en angelägen reform. Frågan är dock inte aktuell för närvarande.

Landsbygdsutveckling

Medel för landsbygdsutveckling kommer inte att föras över från länsstyrelsen till Regionförbundet.

De intervjuade anser i allmänhet att dessa medel hör samman med andra regionala utvecklingsinsatser och borde föras till Regionförbundet. Landsbygdens utveckling kommer att bli allt viktigare.

Verksamheter som överförts från Kommunförbundet Örebro län

Dessa verksamheter avser service, drift, nätverk och samordning av betydelse för kommunerna. Omfattningen är inom Regionförbundet jämförelsevis stor.

I starten uppfattas dessa verksamheter av flera som prioriterade frågor. Regionförbundet har tagit över ansvaret och måste sköta dessa uppgifter som efterfrågas av kommunerna.

Det finns en allmän insikt om att verksamheterna måste ses över och kanske förändras. Politikerna och kommunerna måste bestämma hur man vill ha det. Många anser att en del av dessa verksamheter måste avvecklas så att Regionförbundet kan kraftsamla på regionala utvecklingsfrågor.

Några är tveksamma till att regionförbundet över huvud taget skall ha till uppgift att ge service på begäran. Verksamheten bör grundas på politiska beslut om vilka frågor som är strategiska för länets utveckling.

Andra menar att uppgifterna är till nytta för kommunerna och det finns ingen annan lämplig placering än på regionförbundet. Det är inget som hindrar att förbundet har arbetsuppgifter av olika karaktär.

Regionalt politiskt ledarskap

Alla är överens om att resultatet för Regionförbundet till stor del beror på hur framgångsrikt politikerna kan utöva företräderskapet för den regionala utvecklingen. Det måste finnas ett regionalt politiskt ledarskap. Detta gäller såväl regionfullmäktige och regionstyrelsen som den eller de personer som anförtros uppgiften att företräda regionen.

Örebro län behöver framstående regionpolitiker är den allmänna uppfattningen. Några talar om det viktiga med en tydlig och känd politisk företrädare för länet. Det är en fantastisk spännande roll att få. Personfrågorna blir viktiga, anser flera. Viktigast är dock det politiska företräderskapet för demokratin, framhåller någon. Medias inställning betyder också mycket.

Det finns inte många som befarar att partierna, kommunerna eller landstinget skulle hålla tillbaka ett starkt politiskt företräderskap på regional nivå. Tvärtom framför de flesta att befogenheter skall ges och den eller de som utses skall få ta det utrymme som krävs för att gynna länets utveckling. Andra kan få träda åt sidan i vissa frågor.

Eniga beslut om bildandet av Regionförbundet ses som en god grund för ett regionalt politiskt ledarskap liksom de positiva förväntningar och ambitioner som finns. Så gott som alla är mycket positivt inställda till det nybildade Regionförbundet. Representationen i förbundet är också mycket stark. Man menar allvar med Regionförbundet.

Att träda fram och hitta rätt roll kan ta sin tid. Kanske är ett regionalt politiskt ledarskap etablerat i slutet av nästa mandatperiod, tror någon. Direktval hade gett en starkare bas. Kanske är direktval nödvändigt för att ge legitimitet. Det kan bli en uppförsbacke i början. Både partierna och medborgarna har svårigheter med att engagera sig. Det gäller att lyckas förmedla varför ett politiskt regionalt företräderskap är viktigt. En knapp budget ger också begränsningar.

Den samarbetsanda som finns i länet prisas av många och kritiseras av några. Det är naturligtvis i allt väsentligt av godo att vara överens. Samtidigt menar några att detta kan ha hämmat utvecklingen genom att man undvikit svåra frågor och blivit förskräckta inför risken att inte vara överens. Hitintills har det inte gått att föra någon regional politik.

Relationerna till kommunerna, landstinget och länsstyrelsen

Relationerna måste redas ut och det har börjat bra, är en allmän uppfattning.

Samarbetet med kommunerna förutses bli bra. Örebro kommun och landstinget ger trots storleken inte några egentliga problem i samarbetet. Det blir i vart fall inga nya problem, menar flera. Det finns en positiv grundinställning till Regionförbundet.

Några ser en avvaktande hållning från landstinget när det gäller att föra över uppgifter till Regionförbundet och är tveksam över var landstinget egentligen står. Också Örebros inställning till Regionförbundet är oklar för någon och en viss återhållsamhet från kommunen kan inte uteslutas.

Länsstyrelsen bör gå mot att koncentrera sig på myndighetsutövning och släppa regionala utvecklingsfrågor, menar nästan alla. Det ger tydliga roller och bra samarbete. Några tror att länsstyrelsen kan få problem med att hitta sin roll när Regionförbundet kommit in på arenan.

Man skall inte underskatta personfrågornas betydelse för samarbetet påpekas också. Det kan gå bra men det kan också bli en konfliktfylld resa med någon av de andra aktörerna.

Regionförbundet har chansen och resultaten kommer att styra relationerna, säger några. Ser medlemmarna att de får mervärde kommer det att gå bra. Utvecklingen av relationerna med medlemmarna kan bli spännande.

Regionförbundets politiska och administrativa organisation och arbetsätt

Regionfullmäktige har många ledamöter. Några tror att detta kan bli tungrott, särskilt med tanke på att styrelsen i huvudsak är endast beredande. De flesta ser emellertid fördelar med en stor fullmäktigeförsamling för att få delaktighet och förankring. Arenarollen är viktig. Styrelsen kan med tiden ges större beslutsbefogenheter, när det blir fler konkreta beslutsärenden.

Fullmäktige måste ha intressanta frågor på agendan, betonar några. Särskilt viktigt är detta i början innan konkreta ärenden kommer upp för beslut. Systemet med rapportörer ses som något positivt.

Den administrativa organisationen ses med viss förväntan eller med en avvaktande inställning. Den måste få chansen att fungera. Resurserna måste snabbt kunna ställas om efter behov och politiska beslut. Organisationen får inte bli självförsörjande med egna arbetsuppgifter. Många av de intervjuade har inga synpunkter på organisationen.

Från flera håll uttrycks oro över att Regionförbundet har för lite resurser i förhållande till uppgifterna och förväntningarna. Särskilt bristen på fria medel kan bli besvärande, anser de flesta. Det är tillgången till ekonomiska medel att sätta in avgörande frågor som kan göra skillnaden. För mycket är bundet i personalkostnader.

Andra framför däremot att nu har Regionförbundet sina ekonomiska ramar och det är bara att prioritera och få ut bästa möjliga resultat. Resurserna får inte plottas bort utan de måste samlas på färre och större uppgifter. Fokusering är nödvändig, annars finns alla möjligheter att göra allt möjligt.

Vikten av politiska prioriteringar och beslut om hur resurserna skall användas betonas. Som det nu är har allt befintligt och tillkommande lagts under regiondirektörens ansvar utan några egentliga ställningstaganden från politikerna.

Några är tveksamma om Regionförbundet har rätt kompetens för de utvecklingsuppgifter som bör vara huvuduppgiften. Utbildning, nyrekryteringar och köp av tjänster för tillfälliga kvalificerade behov kommer att behövas. Omdispositioner av resurserna är att vänta. Formandet av Regionförbundet får ses som steg för steg lösningar.

Frågan om regionindelning ligger vid sidan av uppgiften att forma Regionförbundet i Örebro län. Ändå finns frågan där och kan få stor betydelse för det framtida arbetet. Därför kan det vara motiverat att ta reda på vad de intervjuade har för inställning till en framtida regional indelning. Kanske går det att samla sig kring en strategi. Detta för att själv kunna påverka och bestämma i stället för att det får bli som det blir.

Flera intervjuade framhåller att det finns ingen tydlig orientering i den geografi som i en framtid bör gälla för Örebro län.

Många talar om att det är Mälardalen som gäller. Av dessa inkluderar en del Stockholm, medan andra menar Mälardalen utan Stockholm. Några vill ha med Uppsala, och några menar att Uppsala absolut inte får ingå. De yttre gränserna för Mälardalen varierar också i övrigt. Solfjäderlösningar från Stockholm är ett annat alternativ.

En del vill bilda region ihop med Värmland, och andra ser det som avgörande att inte höra ihop med Värmland. Någon vill orientera sig åt sydväst till Värmland och Västra Götaland. Bergslagen som region föreslås också liksom Svealand. Västerås – Örebro – Karlstad är ett annat förslag. Några kan tänka sig att länet delas. Med gränsöverskridande samarbete blir inte indelningen så viktig, säger någon. Flera alternativ kan då fungera.

Några framför att det är en angelägen uppgift för länet och partierna att komma till en gemensam ståndpunkt när den gäller den framtida geografiska indelningen. Vilka uppgifter regionerna får blir avgörande. Med dagen uppgifter behöver inte Örebro län var större, anför någon. Geografin är en svår fråga, tycker många.

Ansvarskommitténs frågor

Ansvarskommittén utreder frågor som kan få stor betydelse för framtiden. Det kan vara intressant att veta om de intervjuade har uppfattningar om hur det kommer att bli i några av dessa frågor. Skulle det finnas bestämda och entydiga bedömningar om utfallet i någon fråga, bör man rimligen förhålla sig till detta när man ser framåt.

Utgångspunkten är vad som kommer att gälla när Ansvarskommitténs arbete resulterat i en ny ordning. En bedömning om hur man tror det blir – inte vad man skulle föredra.

Första frågan är om politiskt styrda regioner eller länsstyrelserna har ansvaret för regional utveckling.

Alla 34 intervjupersonerna svarar att det blir de politiskt styrda regionerna. Någon tillägger att det förutsätter att regionerna inte misslyckas.

Andra frågan är om länsstyrelserna har en renodlad myndighetsroll eller om de också har en roll som delansvariga för den regionala utvecklingen.

31 svarar att länsstyrelserna kommer att ha en renodlad myndighetsroll. 3 intervjuade tror att länsstyrelsen utöver myndighetsrollen också kommer att ha ett delansvar för regional utveckling.

Tredje frågan är om det på regional nivå kommer att finnas två politiska organisationer. En för regional utveckling och en för hälso- och sjukvård, eller en enda som i dag i Skåne och Västra Götaland.

29 svarar att det kommer att finnas en enda regional politisk organisation. 5 tillfrågade tror att det kommer att finnas två.

Fjärde frågan är om det kommer att vara direkt eller indirekt val till regional politisk organisation.

30 svarar att det kommer att vara direktval. 4 tror att det blir indirekt val.

Femte frågan är om det blir en allmän regionreform med färre och större regioner.

32 svarar att det blir en regionreform. 2 intervjuade tror inte det. Politiskt för svårt säger en av dessa.

Sjätte frågan är om det blir en allmän kommunreform med färre och större kommuner.

30 tror att det blir det inte. 4 tillfrågade tror att det blir en kommunreform.

BILAGA - Intervjuade personer

Politiker

Ahlin, Torbjörn	(c)	Ledamot, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Blomquist, Mårten	(s)	Styrelseordförande, Regionförbundet Örebro Län
Blomberg, Håkan	(s)	Ersättare, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Engholm, Börje	(mp)	Insynsplats i förbundsstyrelsen, Regionförbundet Örebro län
Eriksson, Jonas	(mp)	Oppositionsråd, Örebro läns landsting
Johansson, Ewa-Leena	(s)	Ledamot, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Karlsson, Ola	(m)	2:e vice styrelseordförande, Regionförbundet Örebro Län
Lejegren, Irén	(s)	1:e vice styrelseordförande, Regionförbundet Örebro Län
Persson, Sven-Gunnar	(s)	Riksdagsledamot
Pettersson, Lennart M	(s)	Ledamot, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Norberg, Elise	(v)	Ledamot, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Rudolfsson, Bo	(kd)	Ledamot, Regionförbundet Örebro län förbundsstyrelse
Sjöström, Mats	(s)	Ledamot, Regionförbundet Örebro läns förbundsstyrelse
Supponen, Pentti	(s)	Kommunstyrelsens ordförande, Hällefors kommun

Tjänstemän

Anderson, Bo	Landstingsdirektör, Örebro läns landsting
Andersson, Thord	Ordförande, Örebro Promotion
Beckman, Jan-Ove	Kommundirektör, Degerfors kommun
Bring, Peter	Kommunchef, Lindesbergs kommun
Drevenstam, Anna	Kommunchef, Karlskoga kommun
Gidlund, Jan-Erik	Rektor, Örebro universitet
Källström, Lena	Kommundirektör, Örebro kommun
Ragén, Anna	Ordförande, ALMI Företagspartner Örebro AB
Östring, Lars	Länsråd, Länsstyrelsen Örebro län

Tjänstemän – Regionförbundet Örebro län

Alsbjer, Peter	Enhetschef - Kultur & Upplevelse
Andersson, Inger	Utvecklingsledare – Kultur
Arvidsson, Berndt	Internationell samordnare
Eriksson, Toni	Utvecklingsledare – Fritid
Forsell, Karin	Enhetschef - administrativt stöd
Gustafsson, Marie	Utvecklingsledare – Social välfärd
Johansson, LarsEric	Enhetschef - Välfärd
Krause, Eva	Enhetschef – Näringsliv och Samhällsbyggnad
Persson, Magnus	Regiondirektör
Sahlén, Sven-Erik	Utvecklingsledare – Lärande och Arbetsmarknad
Åslund, Peter	Utvecklingsledare – Samhällsbyggnad

REGIONFÖRBUNDET ÖREBRO LÄN

Besök: NetCity, Forskarvägen 1

701 83 ÖREBRO

Tel 019-602 63 00 Fax: 019-18 98 29

regionorebro@regionorebro.se